

[Elias Lauf.]

var betænkelig ved, var fristerne i lovforslaget. Det er stadig den dårlige forbindelse mellem Danmark og Grønland, der spiller en rolle med hensyn til tidsfristerne i de danske love. Men når det drejer sig om internationale aftaler, som ikke kan ændres, må man bøje sig for dem, ligesom det grønlandske landsråd også gjorde under den sidste behandling.

Jeg vil anbefale lovforslaget til velvillig behandling og gennemførelse.

Ministeren for Grønland (Lindberg): Det foreliggende lovforslag hører ind under den højtærede handelsministers område, og når jeg tager ordet, er det i anledning af de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremsatte vedrørende nogle arbejdsforhold i Holsteinsborg. Så vidt oplyst for mig, foreligger der dette, at man ikke til det arbejde, der er tale om, har kunnet anvende grønlændere, og det er derfor, der er anvendt danske arbejdere. I de tilfælde, hvor det er muligt ved arbejde, der sorterer under Grønlandsministeriet, beskæftiger vi selvfølgelig grønlændere, men der er endnu en hel del arbejder deroppe, som ikke kan bestrides af grønlændere. Derfor er vi altså nødt til at bruge arbejdere her nede fra det øvrige Danmark.

Handelsministeren (Philip): Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Elias Lauf for den gode modtagelse, lovforslaget fik. Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at man ved lovgivning af denne art bør have andre tidsfrister i Grønland, end vi har i den almindelige danske lovgivning, men det kan nu engang på dette område ikke så godt gennemføres, fordi der, som også det ærede medlem nævnte, foreligger visse aftaler, som gør det vanskeligt.

Alfred Jensen: Jeg kan erklære mig enig med Grønlandsministeren i, at der kan være arbejde, som man ikke har kvalificeret grønlandsk arbejdskraft til. Hvor det er tilfældet, tror jeg ikke der er fremsat nogen kritik. Det, jeg har fremdraget her, er en beklagelse, som formanden for Holsteinsborg Arbejderforening har fremsat, navnet er Anguterak Davidsen, og hvori

han hævder, at alle lokale el-værkers grønlandske maskinpassere er blevet afløst af danske. Jeg må gå ud fra, at disse grønlandske maskinpassere har kunnet passe deres arbejde; derfor har man taget dem ind. Der må altså være sket et eller andet. Jeg kan naturligvis kun henholde mig til de udtalelser, der er fremkommet i referatet af den beklagelse, som formanden har fremsat, men jeg vil anmode ministeren for Grønland om at se på forholdene og undersøge, hvor meget hold der er i det. Er det rigtigt, synes jeg man bør påtale det og anmode de danske myndigheder og instanser deroppe om at efterleve det cirkulære, som ministeriet har udsendt, og som vi finder er rimeligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om skibsregistrering.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2925, fremsættelsen i tidenden sp. 2769).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, har man ønske om at gøre visse regler i skibsregistreringsloven nogenlunde analoge med de tilsvarende i tinglysningsloven. Det skete ved forskellige ændringer i 1957. Der er nu foreslået ændringer i tinglysningsloven, og for at bevare analogien er tilsvarende ændringer foreslået i skibsregistreringsloven. Jeg anbefaler disse ændringer, dog således at dette lovforslag behandles i udvalget angående tinglysning, så man er sikret ensartethed.

Gideon: Det her foreliggende lovforslag har til formål at indføre de samme regler på det område, der her er tale om, som indeholdes i det forslag til lov om ændring i tinglysningsloven, der blev fremsat her i tinget den 4. december i fjor. Som følge

[Gideon.]

deraf er den skæbne, som overgår dette forslag, afhængig af, hvorledes det går med de tilsvarende ændringer i tinglysningsloven. Det vil derfor være nødvendigt, at man henviser dette forslag til et udvalg, hvor det kan ligge og bero, indtil det har vist sig, hvorledes det går med ændringerne i tinglysningsloven. Det mest praktiske ville vel i og for sig være, om man kunne henvise det foreliggende lovforslag til det samme udvalg, som behandler de tilsvarende ændringer i tinglysningsloven, for ellers får udvalget vedrørende det foreliggende lovforslag i hvert fald ikke noget at gøre, det skal bare sidde og vente og se, hvordan det går med de andre ændringer.

Jeg kan i det hele henvise til de udtalelser, jeg fremsatte om de tilsvarende forslag til ændringer i tinglysningsloven, og til sige en velvillig behandling.

Weikop: Ud fra samme begrundelse som de ærede ordførere for socialdemokratiet og venstre kan også jeg anbefale, at dette lovforslag henvises til det udvalg, der behandler forslag til lov om ændringer i lov om tinglysning.

Lannung: Jeg kan også på mit partis vegne tiltræde det foreliggende lovforslag. Vi finder det efter omstændighederne rimeligt og ubetænkeligt, at man letter adgangen til udslettelse af pantebreve til statskassen og statens låneinstitutioner, og vi er også helt enige i, at reglerne om pant, i det givne tilfælde om ejerpant i skibe, bringes så nøje som muligt i overensstemmelse med reglerne, der gælder for fast ejendom. I begge tilfælde er der jo en naturlig parallel. Det er fra ethvert synspunkt rimeligt, at der består så ensartede regler som muligt med hensyn til pant i skibe og fast ejendom, hvor de bagved liggende reale grunde, hvis jeg må sige det sådan, jo er de samme. Derfor er det også rigtigt, at det endelige resultat af behandlingen af denne lov og den anden lov, der behandles samtidig, bør blive det samme.

Sandau: Retsforbundet kan tilsige støtte til det fremsatte forslag til lov om ændring i lov om skibsregistrering.

Det drejer sig om rent praktiske foran-

staltninger, for det første dokumentets udslettelse af registret på grundlag af en løs kvittering. Jeg kan hertil kun sige, at enhver praktisk forenkling i love altid vil finde støtte hos mit parti.

Også den anden ændring, som går ud på, at panthaveren automatisk rykker op på den ledige plads, såfremt ejeren ikke enten besætter den ledige plads eller fremsætter begæring om notering af ejerpant, kan vi tiltræde.

Vi kan i det hele taget anerkende, at der på denne måde skabes en vis linje i al lovgivning af en bestemt art, således at der er visse grundfæstede regler for love, der tangerer hinanden, og vi kan kun hilse med glæde, at denne lov bringes i overensstemmelse med den nær beslægtede tinglysningslov.

Lynnerup Nielsen: De ændringer, som her søges gennemført i lov om skibsregistrering, vedrører panteret og rækkefølgen af panthavere i tilfælde af, at en panthaver udgår, samt ejerens ret til selv at overtage den ledige plads.

Jeg har forstået bemærkningerne og ministerens fremsættelsestale sådan, at disse ændringer har til formål at bringe loven om skibsregistrering i overensstemmelse med lovforslaget om ændringer i tinglysningslovens regler om tinglysning af rettigheder i fast ejendom, og jeg har også her hørt de tidligere ordførere give udtryk for ønske om, at loven henvises til det udvalg, som har med lovforslaget om tinglysning at gøre. Det vil være rigtigt at ændre loven således, at den på alle områder bringes i overensstemmelse med reglerne for tinglysning af rettigheder i fast ejendom.

Også min gruppe kan give tilslutning til de her foreslåede ændringer og kan tiltræde lovforslaget.

Handelsministeren (Philip): Jeg vil indskrænke mig til at takke for den gode modtagelse, lovforslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, tinget den 17. december 1959 har nedsat angående forslag til lov om ændringer i lov om tinglysning. (Udslettelse af pantebreve, ejerpant, underpant i løsøre) m. fl. lovforslag.

Uden forhandling eller afstemning *vedtages* dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2933, fremsættelsen i tidenden sp. 2770).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lund Jensen: I betragtning af, at loven om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj har virket tilfredsstillende i de snart 40 år, den har været gældende, kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale, at loven forlænges i endnu 2 år.

Justesen: I modsætning til den foregående ærede taler mener jeg, det er et spørgsmål, om loven har virket tilfredsstillende, og jeg er i alt fald af den opfattelse, at det mest kendetegnende ved den tilslutning, der blev givet til denne lov for 2 år siden, var glæden over, at loven var tidsbegrænset.

Den udvikling, der har fundet sted i de senere år med hensyn til erstatningsvarer, har ikke gjort, at loven er blevet mere berettiget, snarere tværtimod. Hvis den højtærede minister ønsker dette lovforslag gennemført, vil vi ikke gå imod det, men vi vil have lov til at sige, at vi i det store og hele anser en lovgivning på dette område for at være inderlig overflødig, og vi vil henstille til den højtærede minister, at det er sidste gang, vi bliver præsenteret for et lovforslag af denne karakter.

H. K. Sørensen: Både erhvervs- og forbrugerkredse har ønsket, at denne lov for-

længes, og sådanne ønsker vejer tungt, ikke mindst i den tid, vi går ind i, hvor erhvervet kommer ind i stærk konkurrence. Jeg skal derfor på min gruppes vegne anbefale en forlængelse.

Belært af erfaring fra min egen branche, hvor jeg har set, at det, der blev kaldt surrogat og modelune i går, bliver kaldt høj kvalitet i dag, mener jeg dog, at en kort behandling i udvalg er ønskelig; dér kunne man se nærmere på udtrykket „erstatningsmaterialer“, der jo ikke skulle indbefatte nye stoffer eller nye materialer, som det i 2 år vil være forholdt den danske skotøjsindustri at anvende som følge af lovens ordlyd og den hidtidige fortolkning, uanset at jeg meget vel ved, at anvendelse heraf heller ikke ville være tilladt i importeret fodtøj. Men konkurrencen kunne jo kræve, at man så tidligt som muligt kom i gang med at anvende nye materialer, der eventuelt kommer frem. Derfor synes jeg, at en kort udvalgsbehandling vil være ønskelig.

Baunsgaard: Det er min opfattelse, at det lovforslag, den højtærede handelsminister har fremsat, nærmest er overflødig, og jeg er derfor ikke særlig velvilligt stemt over for dets gennemførelse. Men jeg indrømmer ligesom det ærede medlem hr. H. K. Sørensen, at det, at man fra både erhvervs- og forbrugerside har ønsket loven forlænget, vejer tungt. Jeg kunne godt tænke mig, at vi i et udvalg nærmere fik drøftet de egentlige begrundelser for opretholdelse af denne lov, som jeg altså ikke personlig kan tillægge den helt store betydning.

Sandau: Om det foreliggende lovforslag angående indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj kan man vist godt sige, at dersom loven ikke eksisterede i dag, var der næppe nogen, som ville have fremsat et sådant lovforslag; men nu har vi loven, og så melder spørgsmålet om forlængelse sig. Jeg forstår godt den højtærede handelsminister, når han i fremsættelsen siger, at han egentlig helst ville befri staten for den opgave. Efterhånden som den fri konkurrence i højere grad bliver en kendsgerning, burde dette være nok til at sikre, at der ikke fremkommer varer af ringe